

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 25.490 van 31 maart 2009
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 5 januari 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 11 december 2008 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 16 december 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 25 februari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van advocaat R. VAN DE SIJPE en van advocaat Th. SCHREURS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker treedt op 28 december 2007 in Tunesië in het huwelijk met een Belgische onderdaan.

Op 17 juli 2008 wordt aan verzoeker een visum gezinshereniging toegekend en hij komt België binnen op 3 augustus 2008. Op 5 augustus 2008 biedt hij zich aan bij de gemeente.

Op 12 september 2008 deelt het parket van de procureur des konings mee dat een onderzoek wordt opgestart betreffende een eventueel schijnhuwelijk.

Op 16 oktober 2008 wordt aan verzoeker een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie uitgereikt (F-kaart), geldig tot 20 september 2013.

Op 29 november 2008 legt de echtgenote van verzoeker bij de politie een verklaring af dat verzoeker niet meer met haar samenwoont en *“dat zij de aanvraag tot huwelijk wenst in te trekken”*. Dit wordt meegedeeld aan de gemeente.

Op 11 december 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die op 16 december 2008 aan verzoeker ter kennis wordt gebracht.

“In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van (...).

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Artikel 42 quater van de wet van 15.12.1980: er is geen gezamenlijke vestiging meer. Uit het schrijven van het gemeentebestuur van Temse d.d. 01.12.2008, uit de administratieve verklaring van de politie van Temse en uit de verklaring van betrokkene zijn echtgenote blijkt dat betrokkene niet meer bij zijn echtgenote woont. Zij wenst hem ook niet langer bij haar te laten verblijven.”

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek daartoe van beide partijen om de kosten ten laste van de andere partij te leggen, wordt om die reden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een tweede middel aan dat luidt als volgt:

“II.2.1.2 Het tweede middel van verzoeker bestaat uit de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het redelijkheidsbeginsel, doordat verwerende partij al te snel verzoeker zijn verblijfsrecht wenst te beëindigen, terwijl er in casu slechts sprake was van prille en tijdelijke echtelijke moeilijkheden

De meldingsfiche van de echtgenote van verzoeker aan de politie te KRUIBEKE-TEMSE laat zien dat er in casu slechts sprake was van tijdelijke echtelijke moeilijkheden. Er wordt immers in gesteld dat verzoeker terug bij haar inwoont en er geen problemen meer zijn.

Door al te snel het verblijfsrecht van verzoeker te hebben beëindigd en derhalve verzoeker en diens echtgenote amper de gelegenheid te geven om zich te verzoenen en de echtelijke problemen uit te praten, heeft verwerende partij het redelijkheidsbeginsel geschonden.

Bij het nemen van de beslissing is er immers de verplichting om op een objectieve en evenwichtige manier een afweging door te voeren van alle in het geding zijnde belangen (M. BOES, “Het redelijkheidsbeginsel”, in I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), Algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.c., 101-129) en derhalve moet aan verzoeker en diens echtgenote minstens de gelegenheid worden gegeven hun echtelijke moeilijkheden op te lossen.

Het gaat dan ook alle redelijkheid voorbij om het verblijfsrecht van verzoeker zo snel na prille echtelijke moeilijkheden reeds te beëindigen en hem te bevelen het grondgebied te verlaten.”

3.2. In de nota repliceert verwerende partij dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar het schrijven van de gemeente Temse van 1 december 2008 en de administratieve verklaring van de politie van Temse. De echtgenote van verzoeker heeft verklaard dat zij wenste dat de procedure voor gezinshereniging voor haar echtgenoot werd stopgezet. Verzoeker kan dus niet voorhouden dat er sprake is van tijdelijke echtelijke moeilijkheden. De bewering van verzoeker dat er al sprake zou zijn van een verzoening voor het nemen van de bestreden beslissing, wordt niet aannemelijk gemaakt. In zoverre verzoeker verwijst naar gegevens die dateren van na de bestreden beslissing, laat verwerende partij gelden dat de gemachtigde hiermee geen rekening kon houden. Bij het beoordelen van de wettelijkheid

van een beslissing dient men zich te plaatsen op het ogenblik van het nemen van die beslissing. De bestreden beslissing werd genomen zonder miskenning van de ter zake toepasselijke rechtsregels, het redelijkheidsbeginsel inclusief.

3.3. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is.

Zoals verwerende partij terecht stelt, dient het bestuur bij het nemen van een beslissing rekening te houden met de juridische en feitelijke gegevens die op dat moment voorhanden zijn. De "meldingsfiche" van de politie van Temse die verzoeker bij het verzoekschrift voegt, waarin zijn echtgenote verklaart dat verzoeker terug bij haar woont en dat er geen problemen meer zijn, dateert van 31 december 2008. Dit is na de bestreden beslissing en verwerende partij kon hier inderdaad geen rekening mee houden.

De Raad stelt evenwel vast dat de bestreden beslissing steunt op één verklaring van de echtgenote van verzoeker van 29 november 2008. In een eigenhandig ondertekende verklaring deelt zij mee dat zij sinds 28 november 2008 niet meer samenwoont met verzoeker en dat zij wenst dat de procedure gezinshereniging voor hem wordt stopgezet. In een administratieve verklaring van de politie wordt gesteld dat de echtgenote door de politie is gehoord op 29 november 2008 en dat zij "*de aanvraag tot huwelijk wenst in te trekken*", dat haar echtgenoot is vertrokken uit de echtelijke woning op 28 november 2008 en dat zij hem daar ook niet langer wenst te laten verblijven. De gemachtigde van de minister heeft vervolgens het verblijfsrecht van verzoeker beëindigd.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker op legale wijze in België verblijft sinds 3 augustus 2008 en dat hij op 16 oktober 2008 in het bezit werd gesteld van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (F-kaart). Artikel 42quater van de Vreemdelingenwet, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, luidt als volgt:

" § 1. Er kan gedurende de eerste twee jaar van hun verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn, door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen:

(...)

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

(...) »

Uit een verklaring van de echtgenote van verzoeker van 29 november 2008 leidt verwerende partij af dat er geen gezamenlijke vestiging meer is. Gelet op de omstandigheid dat er buiten deze eenzijdige verklaring in het dossier geen enkel ander stuk te vinden is dat wijst op het ontbreken van een gezamenlijke vestiging, stelt de Raad vast dat niet voldoende werd onderzocht of er nog sprake was van een gezamenlijke vestiging van de echtgenoten. Door zich louter te steunen op een eenmalige verklaring van de echtgenote van verzoeker, kan niet worden aangenomen dat verwerende partij in alle redelijkheid tot de vaststelling is gekomen dat er geen gezamenlijke vestiging meer is en dat daarom het verblijfsrecht van verzoeker beëindigd dient te worden. De schending van het redelijkheidsbeginsel wordt aangenomen.

Het tweede middel is gegrond.

Aangezien het tweede middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, is er geen noodzaak tot onderzoek van de overige middelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Vernietigd wordt de beslissing genomen door de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 11 december 2008 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 16 december 2008.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. M. DENYS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

A. DE SMET.